

ארגון רבני

"עֵמֶךְ - עָמִי, וְאֵל-לִקְיָךְ אֶל-לִקְיִי"
(מתוך המגילה)

מגילת רת לשבועות

על-פי המסורת, חג השבועות הוא חג מתן תורה. מדי שנה חוגג עם ישראל במועד זה את קבלת התורה, לכן הנהיגו המקובלים את תיקון ליל שבועות שבו נהגו להישאר ערים ולהקדיש את הלילה כולו ללימוד תורה-תנ"ך, מדרשים וספרי הזוהר. בימנו, מקיימים את מנהג התיקון גם אנשים שאינם דתיים ומקדישים את הלילה ללימוד נושאים אקטואליים, מוסריים, תרבותיים וחברתיים. בסיום הלילה, קוראים יחד את סיפורה המופלא של מגילת רות, שהיא מגילה של חסד המלמדת אותנו להרבות חסד בכל זמן ומקום.

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

בשיתוף:
קן קרוניץ

לע"נ ציפורה דבורה קרוניץ
בת ר' יוסף הלוי וחנה (יושפה) ז"ל

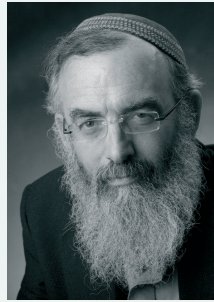
יחד

זהות יהודית בקהילה

ברכת הרב דוד סתיו, יו"ר ארגון רבני צהר

צרוף המלים "תורת חסד על לשונה",
שאמר שלמה המלך בספר משלי, מחבר
בין חג 'מתן תורה' למגילת רות, העוסקת
בחסד.

המתבונן בעשרת הדברות לא ימצא
שם רמז לחסד. הקורא במגילת רות לא
יפגוש בהלכות שבת, או כבוד הורים. רק מבט שלם על
כל רבדיה של התורה יוצר את האיזון הנכון בין מרכיביה.
עיסוקנו במגילת רות בחג השבועות מביע את רצוננו
לייצר חבור אמיתי בין המרכיבים השונים של התורה כמו
גם בין חלקיה של האומה כולה.

חג שבועות שמח
הרב דוד סתיו

בשיתוף:

קרן קרוניץ

לע"נ ציפורה דבורה קרוניץ
בת ר' יוסף הלוי וחנה (יושפה) ז"ל

מגילת רות

פרק א

א ויהי, בימי שפּט השפּטים, ויהי רעב, בארץ; וילך איש מבית לחם יהודה, לגור בשדֵי מואב הוא ואשתו, ושני בָּנָיו. ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נַעֲמִי ושם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן, אֶפְרַתִּים מִבֵּית לַחֶם, יהודה; ויבאו שְׁדֵי-מוֹאֵב, ויהיו-שָׁם. ג וימת אלימלך, איש נַעֲמִי; וּתְשָׂאֵר הִיא, ושני בָּנֶיהָ. ד וישאו להם, נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה, ושם השְׁנִית רות; וישבו שָׁם, כַּעֲשֹׂר שָׁנִים. ה וימתו גַּם-שְׁנֵיהֶם, מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן; וּתְשָׂאֵר, הָאִשָּׁה, מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ, וּמֵאִשָּׁה. ו וַתָּקָם הִיא וּכְלָתֶיהָ, וַתָּשֶׁב מִשְׁדֵּי מוֹאֵב: כִּי שָׁמְעָה, בְּשָׂדֵה מוֹאֵב כִּי-פָקַד ה' אֶת-עַמּוּ, לַתֵּת לָהֶם לֶחֶם. ז וַתֵּצֵא, מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִתְּהָ-שָׁמָּה, וּשְׁתֵּי כְלֹתֶיהָ, עִמָּה; וַתֵּלְכֶנָּה בַּדֶּרֶךְ, לָשׁוּב אֶל-אַרְצָן יְהוּדָה. ח וַתֹּאמֶר נַעֲמִי, לְשְׁתֵּי כְלָתֶיהָ, לִכְנֹה שְׁבָנָה, אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה; יַעַשׂ ה' עִמָּכֶם חֶסֶד, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעִמָּדִי. ט יֵתֵן ה', לָכֶם, וּמִצָּאן מְנוּחָה, אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה; וַתִּשָּׁק לָהֶן, וַתִּשְׁאַנֶּה קוֹלָן וַתְּבַכֶּינָה. י וַתֹּאמְרֶנָּה-לָּהּ: כִּי-אַתָּךְ נָשׁוּב, לְעַמֶּךָ. יא וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבָנָה בְּנָתִי, לָמָּה תֵּלְכֶנָּה עִמִּי: הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֲי, וְהָיוּ לָכֶם לְאִנָּשִׁים. יב שְׁבָנָה בְּנָתִי לָכֵן, כִּי זָקַנְתִּי מִהָיוֹת לְאִישׁ: כִּי אֲמַרְתִּי, יֵשׁ-לִי תִקְוָה גַּם הִייתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ, וְגַם יִלְדֹתִי בָנִים. יג הֲלֹהֵן תִּשְׁבְּרֶנָּה, עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, הֲלֹהֵן תַּעֲגֹנָהּ, לְבִלְתִּי הָיוֹת לְאִישׁ; אֵל בְּנָתִי, כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מָכֶם כִּי-יֵצְאָהּ בִּי, יָד-ה'. יד וַתִּשְׁאַנֶּה קוֹלָן, וַתְּבַכֶּינָה עוֹד; וַתִּשָּׁק עֶרְפָּה לְחֻמּוֹתֶיהָ, וְרוֹת דָּבָקָה בָּהּ. טו וַתֹּאמֶר, הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתֶּךָ, אֶל-עַמָּה, וְאֶל-אֶל-הָיָה; שׁוּבִי, אַחֲרַי יְבַמְתֶּךָ. טז וַתֹּאמֶר רות אֶל-תַּפְּגָעִי-בִי, לְעֻזְבֹּךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרַי: כִּי אֶל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלַיִן עִמָּךְ עִמִּי,

וַאֲלֵכֶיךָ אֶל־קִי. יי בְּאִשֶּׁר תָּמוּתִי אָמוּת, וְשֵׁם אֶקְבֹּר; כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי, וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמּוֹת, יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ. יח וְתָרָא, כִּי־מִתְאַמְּצֶת הִיא לְלַכֵּת אֹתָהּ; וְתַחֲדָל, לְדַבֵּר אֵלֶיהָ. יט וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, עַד־בּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם; וַיְהִי, כְּבּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם, וַתֵּהֶם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן, וַתֹּאמְרֶנָּה הִזֹּאת נַעֲמִי. כ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן, אֵל־תִּקְרְאֶנָּה לִי נַעֲמִי: קְרָאן לִי מָרָא, כִּי־הִמְרֵשׁ־דִּי לִי מָאד. כא אֲנִי מְלֹאָה הַלְכָתִי, וְדִיקָם הִשִּׁיבֵנִי ה'; לָמָּה תִּקְרְאֶנָּה לִי, נַעֲמִי, וְה' עֲנָה בִּי, וְשָׂדֵי הָרַע לִי. כב וַתֵּשֶׁב נַעֲמִי, וְרוֹת הַמּוֹאָבִיָּה כָּל־תָּהָה עִמָּה, הַשָּׁבָה, מִשְׂדֵּי מוֹאָב; וְהָמָּה, בָּאוּ בֵּית לָחֶם, בְּתַחֲלִית, קִצִּיר שְׁעָדִים.

פרק ב

א וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִישָׁהּ, אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת, אֱלִימֶלֶךְ: וְשֵׁמוֹ, בְּעֻז. ב וַתֹּאמֶר רוֹת הַמּוֹאָבִיָּה אֶל־נַעֲמִי, אִלְכָּה־נָּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׁבְלִים אַחֵר, אֲשֶׁר אֲמָצֵא־חֵן בְּעֵינָיו; וַתֹּאמֶר לָהּ, לָכִי בְּתִי. ג וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה, אַחֲרֵי הַקְּצָרִים; וַיִּקֶּר מִקְרָהּ חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה לְבְּעֻז, אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ. ד וְהִנֵּה־בְעֻז, בָּא מִבֵּית לָחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים, ה' עִמָּכֶם; וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ ה'. ה וַיֹּאמֶר בְּעֻז לְנַעֲרוֹ, הִנָּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים: לָמִי, הַנָּעֲרָה הַזֹּאת. ו וַיַּעַן, הַנָּעַר הִנָּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר: נַעֲרָה מוֹאָבִיָּה הִיא, הַשָּׁבָה עִם־נַעֲמִי מִשְׂדֵּי מוֹאָב. ז וַתֹּאמֶר, אֶלְקָטָה־נָּא וְאֶסְפְּתִי בַּעֲמָרִים, אַחֲרֵי, הַקּוֹצְרִים; וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד, מֵאֵז הַבֶּקֶר וְעַד־עֶתָּה זֶה שְׁבִתָּהּ הַבֵּית, מַעֲט. ח וַיֹּאמֶר בְּעֻז אֶל־רוֹת הַלֹּוא שְׁמַעַת בְּתִי,

אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין,
עם-נערתי. ט עיניך בשדה אשר-יקצרון, והלכת אחריהן הלא צויתי
את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הכלים, ושתיית, מאשר
ישאבון הנערים. י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע
מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי, נכריה. יא ויען בעז, ויאמר לה הגד הגד
לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך,
וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום. יב ישלם
ה', פעלך; ותהי משכרתך שלמה, מעם ה' א-ל'י ישראל, אשר-באת,
לחסות תחת-כנפיו. יג ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני, כי נחמתני, וכי
דברת, על-לב שפחתך; ואנכי לא אהיה, באחת שפחתך. יד ויאמר
לה בעז לעת האכל, גשי הלם ואכלת מן-הלחם, וטבלת פתך, בחמץ;
ותשב, מצד הקצרים, ויצבט-לה קלי, ותאכל ותשבע ותתר. טו ותקם,
ללקט; ויצו את-נעריו לאמר, גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה.

טו וגם של-תשלו לָהּ, מִן-הַצִּבְתִּים; וְעִזְבֹתָם וּלְקָטָהּ, וְלֹא תִגְעְרוּ-בָהּ.
 יז וְתִלְקֹט בְּשָׂדֶה, עַד-הָעֶרֶב; וְתַחבֹּט אֶת אֲשֶׁר-לְקָטָהּ, וְיִהְיֶה בְּאִיפָה
 שְׁעָרִים. יח וְתִשָּׂא וְתִבּוֹא הָעִיר, וְתִרְאָ חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר-לְקָטָהּ; וְתוֹצֵא,
 וְתִתֵּן-לָהּ, אֶת אֲשֶׁר-הוֹתֵרָהּ, מִשְׁבָּעָהּ. יט וְתֹאמַר לָהּ חֲמוּתָהּ אִיפָה
 לְקָטָתָ הַיּוֹם, וְאִנֶּה עֲשִׂיתִי יְהִי מִכִּירְךָ, בְּרוּךְ; וְתִגַּד לְחֲמוּתָהּ, אֶת אֲשֶׁר-
 עָשִׂיתָ עִמּוֹ, וְתֹאמַר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם, בְּעֹז. כ וְתֹאמַר
 נְעָמִי לְכֻלָּתָהּ, בְּרוּךְ הוּא לָהּ, אֲשֶׁר לֹא-עֹזב חֲסִדוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-
 הַמֵּתִים; וְתֹאמַר לָהּ נְעָמִי, קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגִּילָנוּ, הוּא. כא וְתֹאמַר, רוּת
 הַמּוֹאָבִיָּה: גַּם כִּי-אָמַר אֵלַי, עַם-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבָּקִין, עַד אִם-כָּלֹו,
 אֶת כָּל-הַקְצִיר אֲשֶׁר-לִי. כב וְתֹאמַר נְעָמִי, אֵל-רוּת כָּלָתָה: טוֹב בְּתִי, כִּי
 תִצָּאִי עַם-נְעֻרוֹתַי, וְלֹא יִפְגְּעוּ-בְּךָ, בְּשָׂדֶה אֲחֵר. כג וְתִדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בְּעֹז,
 לְלִקֹּט עַד-כָּלוֹת קְצִיר-הַשְּׁעָרִים, וְקָצִיר הַחֲטִיטִים; וְתִשָּׁב, אֶת-חֲמוּתָהּ.

פרק ג

א וְתֹאמַר לָהּ, נְעָמִי חֲמוּתָהּ: בְּתִי, הֲלֹא אֶבְקֶשׁ-לָךְ מְנוּחַ אֲשֶׁר יֵיטֵב-לָךְ.
 ב וְעַתָּה, הֲלֹא בְעֹז מִדַּעַתְנוּ, אֲשֶׁר הָיִיתָ, אֶת-נְעֻרוֹתַי; הִנֵּה-הוּא, זֶרָה
 אֶת-גֵּרְזֵן הַשְּׁעָרִים - הַלֵּילָהּ. ג וְרַחֲצֵת וְסָכַת, וְשִׁמְתָּ שִׁמְלַתְךָ עָלֶיךָ וְיִרְדָּתָהּ
 הַגֵּרְזֵן; אֶל-תִּדְרְעִי לְאִישׁ, עַד כָּל תֹּלַאכָל וְלִשְׁתוֹת. ד וְיִהְיֶה בְּשֹׁכְבוֹ, וְיִדְעַתָּ
 אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם, וּבָאתִי וְגִלִּיתִי מִרגְלֵתְךָ, וְהוּא יִגִּיד
 לָךְ, אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין. ה וְתֹאמַר, אֵלֶיהָ: כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי אֵלַי, אֶעֱשֶׂה. ו
 וְתִרְדְּ, הַגֵּרְזֵן; וְתַעַשׂ, כְּכָל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ. ז וַיֹּאכֵל בְּעֹז וַיִּשָּׂת, וַיֵּיטֵב
 לָבוֹ, וַיָּבֹא, לִשְׁכַּב בְּקֶצֶה הָעֶרְמָה; וְתָבֹא בֶלֶט, וְתִגַּל מִרגְלֵתְךָ וְתִשְׁכַּב.
 ח וְיִהְיֶה בַּחֲצִי הַלַּיְלָה, וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת; וְהִנֵּה אִשָּׁה, שֹׁכֶבֶת מִרגְלֵתְךָ.
 ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וְתֹאמַר, אֲנֹכִי רוּת אֲמַתְךָ, וּפְרִשְׁתָּ כְּנָפֶךָ עַל-אֲמַתְךָ,
 כִּי גָאֵל אֶתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לָהּ בְּתִי הַיֹּטֶבֶת חֲסִדָּךְ הָאֲחֵרוֹן, מִן-
 הָרִאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָכֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר. יא וְעַתָּה,
 בְּתִי אֶל-תִּירָאִי, כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי, אֶעֱשֶׂה-לָּךְ: כִּי יוֹדַע כָּל-שְׁעַר עִמּוֹ,
 כִּי אִשֶּׁת חֵיל אַתְּ. יב וְעַתָּה כִּי אֲמַנֶּם, כִּי אִם גָּאֵל אֲנֹכִי; וְגַם יֵשׁ גָּאֵל, קְרוֹב
 מִמֶּנִּי. יג לִינִי הַלַּיְלָה, וְהִנֵּה בְּבִקְרֹא אִם-יִגָּאֵלְךָ טוֹב וְגָאֵל, וְאִם-לֹא יִחְפֹּץ
 לְגָאֵלְךָ וְיִגָּאֵלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חִי-הִ; שֹׁכְבִי, עַד-הַבֹּקֶר. יד וְתִשְׁכַּב מִרגְלוֹתָי,
 עַד-הַבֹּקֶר, וְתִקֵּם, בְּטָרֶם יִפִּיר אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ; וַיֹּאמֶר, אֶל-יֹדַע, כִּי-
 בָּאָה הָאִשָּׁה, הַגֵּרְזֵן. טו וַיֹּאמֶר, הִבִּי הַמַּטְפַּחַת אֲשֶׁר-עָלֶיךָ וְאֶחָיוּ-בָּהּ
 וְתֹאחֲזוּ בָּהּ; וַיִּמַּד שֵׁשׁ-שְׁעָרִים וַיִּשֶׂת עָלֶיהָ, וַיָּבֹא הָעִיר. טז וְתִבּוֹא, אֶל-
 חֲמוּתָהּ, וְתֹאמַר, מִי-אַתָּה בְּתִי; וְתִגַּד-לָהּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשִׂה-לָּהּ, הָאִישׁ.
 יז וְתֹאמַר, שֵׁשׁ-הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי: כִּי אָמַר אֵלַי, אֶל-תִּבּוֹאִי רִיקָם
 אֶל-חֲמוּתְךָ. יח וְתֹאמַר, שְׁבִי בְּתִי, עַד אֲשֶׁר תִּדְרְעִין, אִידָּךְ יִפֹּל דְּבָר: כִּי לֹא
 יִשְׁקֹט הָאִישׁ, כִּי-אִם-כָּלָה הַדְּבָר הַיּוֹם.

פרק ד

א ובעז עֲלֵה הַשָּׁעַר, וַיֵּשֶׁב שָׁם, וַהֲנֵה הַגָּאֵל עֹבֵד אֲשֶׁר דָּבַר-בְּעֻז, וַיֹּאמֶר סוּדָה שְׂבָה-פֹה פְּלִנִי אֶלְמַנִּי; וַיֵּסֶר, וַיֵּשֶׁב. ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אָנָשִׁים, מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבוּ-פֹה; וַיֵּשְׁבוּ. ג וַיֹּאמֶר, לַגָּאֵל, חֲלֹקֶת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאַלְיִמְלֵךְ: מִכֶּרֶה נַעֲמִי, הַשְּׂבָה מִשָּׂדֶה מוֹאֵב. ד וַאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגִלָּה אֲזַנְךָ לֵאמֹר, קִנְיָה נִגְדַּת הַיֹּשְׁבִים וְנִגְדַּת זִקְנֵי עַמִּי אִם-תִּגְאָל גָּאֵל, וְאִם-לֹא יִגְאָל הַגִּידָה לִּי וְאִדְעָה כִּי אֵין זֹלָתְךָ לַגָּאֹל וְאֲנֹכִי אֲחִירֶיךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֲגָאֵל. ה וַיֹּאמֶר בְּעֻז, בְּיוֹם-קִנּוּתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נַעֲמִי; וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת-הַמֵּת, קִנִּיתָ לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת, עַל-נַחֲלָתוֹ. ו וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל, לֹא אוּכַל לַגָּאֵל לִי פֶן-אֲשַׁחֲיֶת, אֶת-נַחֲלָתִי; גָּאֵל-לָךְ אֶתָּה אֶת-גְּאֻלָּתִי, כִּי לֹא-אוּכַל לַגָּאֵל. ז וְזֹאת לִפְנֵים בִּישְׂרָאֵל עַל-הַגָּאֻלָּה וְעַל-הַתְּמוּדָה, לַקִּים כָּל-דָּבָר, שְׁלֹף אִישׁ נַעֲלוֹ, וְנָתַן לְרַעְהוּ; וְזֹאת הַתְּעוּדָה, בִּישְׂרָאֵל. ח וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבְּעֻז, קִנְיָה-לָךְ; וַיִּשְׁלַף, נַעֲלוֹ. ט וַיֹּאמֶר בְּעֻז לְזִקְנִים וְכָל-הָעָם, עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם, כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלֵךְ, וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לְכָלִּיּוֹן וּמַחֲלוֹן מִיַּד, נַעֲמִי. י וְגַם אֶת-רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לִי לְאִשָּׁה, לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת עַל-נַחֲלָתוֹ, וְלֹא-יִפְרֹת שֵׁם-הַמֵּת מֵעַם אַחֲיוֹ, וּמִשְׁעֵר מִקוֹמוֹ: עֲדִים אַתֶּם, הַיּוֹם. יא וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר-בִּשְׁעֵר, וְהַזִּקְנִים עֲדִים; וַיִּתֵּן ה' אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ, בְּרַחֵל וּבְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַעֲשֵׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָה, וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם. יב וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פָּרֶץ, אֲשֶׁר-יִלְדָה תִמְרָה לַיהוּדָה מִן-הַזֶּרַע, אֲשֶׁר יִתֵּן ה' לָךְ, מִן-הַנְּעֻרָה, הַזֹּאת. יג וַיִּקַּח בְּעֻז אֶת-רוּת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַיָּבֵא אֵלֶיהָ; וַיִּתֵּן ה' לָהּ הַרְבֵּי, וַתֵּלֶד בֶּן. יד וַתֹּאמְרֵנָה הַנָּשִׁים, אֵל-נַעֲמִי, בְּרוּךְ ה', אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גָּאֵל הַיּוֹם; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, בִּישְׂרָאֵל. טו וַהֲיָה לָךְ לְמָשִׁיב נֶפֶשׁ, וּלְכֹלֶלֶת אֶת-שִׁיבְתְּךָ: כִּי כָלִיתָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתְךָ, וַיֵּלֶדְתָּ, אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ, מִשְׁבַּעַת בָּנִים. טז וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּהוּ בְּחִיקָהּ, וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָה. יז וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנּוֹת שֵׁם יֵאמֹר, יֶלֶד-בֶּן לְנַעֲמִי; וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד, הוּא אָבִי-יִשִׁי אָבִי דָּוִד. יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ, פָּרֶץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן. יט וַחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-רָם, וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב. כ וַעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן, וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה. כא וּשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֻז, וּבְעֻז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי, וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

צהר מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

+105,000

חתונה יהודית

מעל ל-105,000 חתנים וכלות שאינם דתיים בחרו בטקס נישואין הלכתי משמעותי במקום טקס אזרחי.

+25,000

שורשים

מעל 25,000 עולים הוכיחו את יהדותם ובזכות זה שמרו על זהותם היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות.

+100,000

חגים

עשרות אלפי משתתפים חוגגים עמנו במנייני תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת.

42

הנהגה רבנית קשובה

מועצת רבני צהר היא פורום מרכזי לדיון בנושאים מהותיים. החלטות המועצה משפיעות על עיצוב יחסי דת מדינה וחברה בישראל.

חדש!

בר מצווה

ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות.

חדש!

בת מצווה

סדרת מפגשים אישיים וחוויתיים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות.

חדש!

צהר לאבלים

רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת ההלוויה, במהלכה ובתקופה שאחריה. תומכים. מסייעים. ומלווים.

+1000

מתנדבים

למעלה מ-1000 מתנדבים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל.

מדיניות ציבורית

קידום חקיקה ברוח ערכי היהדות וסיוע לחברי כנסת בהגשת חוקים המשקפים רוח זו.

הסכמאהבה

הסכם קדם נישואין למניעת עגינות שמבוסס על ערכי שוויון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית.

+900

ברית מילה ופדיון הבן

• הכנסתו של הבן בבריתו של אברהם אבינו בטקס משמעותי ומרגש.

• עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר.

היו שותפים באחדותה ובשמירת זהותה
היהודית של מדינת ישראל

ארגון רבני צהר

הפקדה ישירה לחשבון
בנק דיסקונט, סניף 59, לוד
מס' חשבון: 40537

בהמחאה באמצעות הדואר
"צהר" רח' המלאכה 9
א.ת. לוד 7152015

באשראי באמצעות הטלפון
1800-07-14-14

באשראי באמצעות אתר האינטרנט
www.tzohar.org.il